Podstawy Programowania

dr inż. Tomasz Marciniak

Wykład 2

Instrukcje

Operacje wejścia/wyjścia

- printf() wyświetla dane na ekranie
- puts() wyświetla łańcuch na ekranie
- scanf() pobiera dane z klawiatury
- getche() pobiera znak z klawiatury i daje echo
- gets() pobiera łańcuch z klawiatury

```
//przykład 1
#include <stdio.h>
int main()
{
    printf("Drukujemy na ekranie");
    return 0;
}
```

```
Dyrektywa preprocesora
//przykład 1
                       Dołącza plik nagłówkowy
#include <stdio.h>
int main()
     printf("Drukujemy na ekranie");
     return 0;
```

```
//przykład 1
#include <stdio.h>
int main()
{
    printf("Drukujemy na ekranie");
    return 0;
}
```

Działa!! Ale ekran znika

```
//przykład 1
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
int main()
                               Czytanie znaku z
                               klawiatury
    printf("Drukujemy na ekranie");
    getche(); 4
    return 0;
```

Działa!! Ale ekran znika

```
//przykład 1
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
int main()
     printf("Drukujemy na ekranie");
    getche(); C:\Users\Tomek\Documents\Wyk | ady\Progra
    return 0;
                Drukujemy na ekranie
```

A gdyby wydrukować kilka linii?

```
//przykład 3
#include <stdio.h>
#include <comio.h>
int main()
    printf("Drukujemy na ekranie");
    printf("Drukujemy na ekranie");
    printf("Drukujemy na ekranie");
    getche();
    return 0;
```

A gdyby wydrukować kilka linii?

```
//przykład 3
      #include <stdio.h>
     #include <conio.h>
      int main()
C:\Users\Tomek\Documents\Wyk | ady\Programowanie\przyk | ady\px1.exe
Drukujemy na ekranieDrukujemy na ekranieDrukujemy na ekranie
           printf("Drukujemy na ekranie");
           getche();
           return 0;
```

Kody "ukośnika"

- \a dzwonek
- \n nowa linia
- \r powrót karetki
- \t tabulator poziomy
- \v tabulator pionowy

A gdyby wydrukować kilka linii?

```
//przykład 3
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
int main()
    printf("Drukujemy na ekranie\n")
    printf("Drukujemy na ekranie\n"
    printf("Drukujemy na ekranie\n"
    getche();
    return 0;
```

A gdyby wydrukować kilka linii?

```
//przykład 3
#includa /ctdia h>
 C:\Users\Tomek\Documents\Wyk | ady\Pro
 Drukujemy na ekranie
  Drukujemy na ekranie
  Drukujemy na ekranie
    return 0;
```

Inny przykład

```
//przykład 5
#include <stdio.h>
#include <comio.h>
int main()
    char nazwa[20];
    int cena;
    printf("\npodaj nazwe :")
                               Czyta znaki z klawiatury
    gets (nazwa); ←
                               (w C nie ma łańcuchów)
    printf("podaj cene :");
    scanf("%d",&cena);
    printf("\nCena dla %s to: %d", nazwa,cena);
    getche();
    return 0;
```

Inny przykład

```
//przykład 5
#include <stdio.h>
#include <comio.h>
int main()
                         Czyta znaki z klawiatury
    char nazwa[20];
                         i konwertuje zgodnie z typem
    int cena;
    printf("\npodaj nazwe :");
    gets (nazwa);
    printf("podaj cene :'
    scanf("%d",&cena);
    printf("\nCena dla %s to: %d", nazwa,cena);
    getche();
    return 0;
```

Inny przykład

```
//przykład 5
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
int ma
       C:\Users\Tomek\Documents\W
   ch
   in
      podaj nazwe :abc
   pr
       podaj cene :123
   ge
   pr
      Cena dla abc to: 123
   pr
                                    a,cena);
   ge
   return 0;
```

printf() (<u>p6.c</u>)

- %s znaki
- %d liczby całkowite
- %f float
- %x hex

printf() - przykład

```
#include <stdio.h>
#include <comio.h>
int main()
float cena;
 printf("podaj liczbe :");
 scanf("%f", &cena);
 printf("\nliczba to: %06.2f",cena);
 getche();
 return 0;
```

printf() - przykład

```
C:\Users\Tomek\Document

podaj liczbe :1

liczba to: 001.00
```

```
C:\Users\Tomek\Documents\
podaj liczbe :12
liczba to: 012.00
```

```
C:\Users\Tomek\Documents\\
podaj liczbe :123
liczba to: 123.00
```

```
C:\Users\Tomek\Documents\W
podaj liczbe :1234
liczba to: 1234.00
```

Instrukcja warunkowa

 Najprostsza forma instrukcji if jest następująca:

if (wyrażenie)
instrukcja;

Ważne: Nie należy stawiać średnika za nawiasem wyrażenia!!

Wyrażenie w nawiasach może być całkowicie dowolne, ale najczęściej jest to jedno z wyrażeń relacji. Jeśli wyrażenie to ma wartość false, wtedy instrukcja jest pomijana. Jeśli wyrażenie jest prawdziwe (ma wartość true), wtedy instrukcja jest wykonywana.

Instrukcja warunkowa

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
int main()
{
  int a=4;
  if (a>3)
     printf("liczba wieksza od 3");
  getche();
  return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
int main()
{
  int a=2;
  if (a>3);
    printf("liczba wieksza od 3");
  getche();
  return 0;
}
```

```
C:\Users\Tomek\Documents\Wyk | accepted and the control of the con
```

```
C:\Users\Tomek\Documents\Wyk | accepted and the control of the con
```

Instrukcja warunkowa

```
#include <stdio.h>
#include <conio.h>
int main()
{
  int a=4;
  if (a>3)
     printf("liczba wieksza od 3");
  getche();
  return 0;
}
```

```
C:\Users\Tomek\Documents\Wyk | accepted and the control of the con
```

```
C:\Users\Tomek\Documents\Wyk | accepted and the control of the con
```

if ... else

 Często zdarza się, że w swoim programie chcesz wykonać jakiś fragment kodu, jeżeli spełniony zostanie pewien warunek, oraz inny fragment kodu, gdy warunek ten nie zostanie spełniony.

 użycie słowa kluczowego else

```
if (wyrażenie)
    instrukcja;
else
    instrukcja;
```

If,else (p7.c)

```
1 //Przykład 7
 2 #include <stdio.h>
 3 #include <conio.h>
 4 int main()
 5 🗏 {
     int liczba;
 6
      printf("podaj liczbe :");
 8
      scanf("%d",&liczba);
 9
     if (liczba>10)
        printf("\nliczba to: %04d",liczba);
10
11
     else
12
        printf("Liczba za mala");
     getche();
13
14
      return 0;
15
```

```
If,else (p7.c)
                    C:\Users\Tomek\Docume...
    //Przykład 7
                    podaj liczbe :123
    #include <stdi
    #include <coni
                    liczba to: 0123
    int main()
 4
 5 🛛 {
     int liczba;
 6
      printf("podaj
      scanf("%d",&liczba);
 8
      if (liczba>10)
 9
        printf("\nliczba to: %04d",liczba);
10
11
     else
12
        printf("Liczba za mala");
      getche();
13
      return 0;
14
15
```

If,else (p7.c)

```
podaj liczbe :4
 1 //Przykład 7
                    Liczba za mala
    #include <stdic
    #include <conio
  int main()
4
 5 🛛 {
 6
     int liczba;
     printf("podaj liczbe :");
 8
      scanf("%d",&liczba);
     if (liczba>10)
        printf("\nliczba to: %04d",liczba);
10
11
     else
12
        printf("Liczba za mala");
     getche();
13
14
      return 0;
15
```

C:\Users\Tomek\Doc... _ | X

if — blok instrukcji {}

 Ponieważ blok instrukcji ujętych w nawiasy klamrowe stanowi odpowiednik instrukcji pojedynczej, warunkowo wykonywany fragment kodu może być dość rozbudowany:

```
if (wyrażenie)
{
    instrukcja1;
    instrukcja2;
    instrukcja3;
}
```

Zaawansowane instrukcje if

 Warto zauważyć, że w klauzuli if lub else może być zastosowana dowolna instrukcja, nawet inna instrukcja if lub else. Z tego powodu możemy natrafić na złożone instrukcje if, przyjmujące postać:

```
(wyrażenie1)
        (wyrażenie2)
        instrukcja1;
    else
            (wyrażenie3)
             instrukcja2;
        else
             instrukcja3;
else
    instrukcja4;
```

Zaawansowane instrukcje if p8.c)

```
//Przykład 8
 1
    #include <stdio.h>
    #include <conio.h>
     int main()
 5 ∃ {
      int liczba;
 6
      printf("podaj liczbe :");
      scanf("%d",&liczba);
      if (liczba>=10)
10 -
     {
11
        printf("\nliczba wieksza/rowna od 10");
12
        if (liczba>=20)
13
           printf("\nliczba wieksza/rowna od 20");
14
        else
15 \Box
16
           printf("\nLiczba mniejsza od 20");
17
18
19
      else
20
        printf("\nLiczba mniejsza od 10");
21
      getche();
22
      return 0;
23
```

Zaawansowane instrukcje if p8.c)

```
//Przykład 8
    #include <stdio.h>
    #include <conio.h>
    int main()
                                Co pojawi się na ekranie po
      int liczba;
 6
                                wprowadzeniu liczb 9,15,22?
     printf("podaj liczbe :");
      scanf("%d",&liczba);
      if (liczba>=10)
10 -
11
        printf("\nliczba wieksza/rowna od 10");
12
        if (liczba>=20)
13
           printf("\nliczba wieksza/rowna od 20");
14
        else
15 =
16
           printf("\nLiczba mniejsza od 20");
17
18
19
     else
20
        printf("\nLiczba mniejsza od 10");
21
      getche();
22
      return 0;
23
```

Zaawansowane instrukcje if p8.c)

```
//Przykład 8
     #include <stdio.h>
     #include <comio.h>
     C:\Users\Tomek\Documents\Wyk
                                        C:\Users\Tomek\Documents\Wyk | ady\
 5 🗏
                                       podaj liczbe :15
     podaj liczbe :9
 6
                                       liczba wieksza/rowna od 10
     Liczba mniejsza od 10
 8
                                       Liczba mniejsza od 20
10 E
11
        printf("\nliczba wieksza/rowna od io );
12
        if (liczba>=20)
13
           printf("\nliczba wieksza/rowna od 20");
14
        else
                   C:\Users\Tomek\Documents\Wyk | ady\Pro
15 <del>-</del>
                  podaj liczbe :22
           printf
16
17
                   liczba wieksza/rowna od 10
18
                   liczba wieksza/rowna od 20
19
      else
20
        printf("\
21
      getche();
22
      return 0;
23
```

Operatory logiczne

 Często zdarza się, że chcemy zadać więcej niż jedno relacyjne pytanie na raz. "Czy jest prawdą że x jest większe od y i czy jest jednocześnie prawdą, że y jest większe od z?" Aby móc podjąć działanie, program musi mieć możliwość sprawdzenia, czy oba te warunki są prawdziwe — lub czy przynajmniej któryś z nich jest prawdziwy.

Operator	Symbol	Przykład
I (AND)	& &	wyrażenie1 && wyrażenie2
LUB (OR)		wyrażenie1 wyrażenie2
NIE (NOT)	!	!wyrażenie

AND

Instrukcja logicznego I (AND) oblicza dwa wyrażenia, jeżeli oba mają wartość true, wartością całego wyrażenia I także jest true. Jeśli prawdą jest, że jesteś głodny I prawdą jest, że masz pieniądze, WTEDY możesz kupić obiad. Zatem

```
if ((x == 5) & (y == 5))
```

będzie prawdziwe, gdy zarówno x, jak i y ma wartość 5, zaś będzie nieprawdziwe, gdy któraś z tych zmiennych będzie miała wartość różną od 5. Zapamiętaj, że aby całe wyrażenie było prawdziwe, prawdziwe muszą być oba wyrażenia.

AND

Instrukcja logicznego I (AND) oblicza dwa wyrażenia, jeżeli oba mają wartość true, wartością całego wyrażenia I także jest true. Jeśli prawdą jest, że jesteś głodny I prawdą jest, że masz pieniądze, WTEDY możesz kupić obiad. Zatem

Na co musimy uważać ??!!

if
$$(x = 5) & (y = 5)$$
)

będzie prawdziwe, gdy zarówno x, jak i y ma wartość 5, zaś będzie nieprawdziwe, gdy któraś z tych zmiennych będzie miała wartość różną od 5. Zapamiętaj, że aby całe wyrażenie było prawdziwe, prawdziwe muszą być oba wyrażenia.

OR

Instrukcja logicznego LUB (OR) oblicza dwa wyrażenia, gdy któreś z nich ma wartość true, wtedy wartością całego wyrażenia LUB także jest true. Jeśli prawdą jest, że masz gotówkę LUB prawdą jest że, masz kartę kredytową, WTEDY możesz zapłacić rachunek. Nie potrzebujesz jednocześnie gotówki i karty kredytowej, choć posiadanie obu jednocześnie nie przeszkadza. Zatem

```
if ((x == 5) | (y == 5))
```

będzie prawdziwe, gdy x lub y ma wartość 5, lub gdy obie zmienne mają wartość 5.

OR

Instrukcja logicznego LUB (OR) oblicza dwa wyrażenia, gdy któreś z nich ma wartość true, wtedy wartością całego wyrażenia LUB także jest true. Jeśli prawdą jest, że masz gotówkę LUB prawdą jest że, masz kartę kredytową, WTEDY możesz zapłacić rachunek. Nie potrzebujesz jednocześnie gotówki i karty kredytowej, choć posiadanie obu jednocześnie nie przeszkadza. Zatem

if
$$(x = 5) (|x| = 5)$$

Na co musimy uważać ??!!

będzie prawdziwe, gdy $\times$ lub y ma wartość 5, lub gdy obie zmienne mają wartość 5.

NOT

Instrukcja logicznego NIE (NOT) ma wartość true, gdy sprawdzane wyrażenie ma wartość false. Jeżeli sprawdzane wyrażenie ma wartość true, operator logiczny NIE zwraca wartość false. Zatem

```
if (!(x == 5))
```

jest prawdziwe tylko wtedy, gdy $\times$ jest różne od 5. Identycznie działa zapis:

```
if (x != 5)
```

Modyfikacja poprzedniego przykładu

Napisz program sprawdzający czy wprowadzona liczba całkowita należy do przedziału 0-9, 10-19,20-29,30-39,40- nieskończoności.

Modyfikacja poprzedniego przykładu (p9)

```
//Przykład 9
    #include <stdio.h>
 3 #include <conio.h>
 4
    int main()
 5 □ {
     int liczba;
 7
     printf("podaj liczbe :");
     scanf("%d",&liczba);
     if (liczba<10) printf("\nliczba mniejsza od 10");</pre>
     if ((liczba>=10) && (liczba<20))printf("\nliczba wieksza/rowna 10 i mniejsza od 20");
10
     if ((liczba>=20) && (liczba<30))printf("\nliczba wieksza/rowna 20 i mniejsza od 30");
11
     if ((liczba>=30) && (liczba<40))printf("\nliczba wieksza/rowna 30 i mniejsza od 40");
12
13
     if (liczba>=40) printf("\nliczba wieksza/rowna 40");
14
     getche();
15
     return 0;
16 L
```

Ćwiczenia na bitach

```
//Przykład px10.c
    #include <stdio.h>
    #include <comio.h>
     int main()
      int liczba;
 6
 7
      int i;
 8
 9
     //tutaj działania na bitach
      liczba=5;
10
11
12
     //koniec
13
14 =
      for (i = 31; i >= 0; i--){
         if ((i + 1) % 8 == 0) printf(" ");
15
         printf( "%1d", ((liczba >> i) % 2) );
16
17
18
      getche();
      return 0;
19
20
```

Instrukcja wyboru

Składnia instrukcji switch

```
switch(wyrażenie)
{
case stała1 : /* ciąg_instrukcji1 */;break;
case stała2 : /* ciąg_instrukcji2 */;break;
default : /* ciąg_instrukcji0 */;break;
case stałax : /* ciąg_instrukcjix */;;
}
```

gdzie wyrażenie jest dowolnym wyrażeniem całkowitym. Niektóre implementacje dopuszczają także wyrażenia innych typów, których wartość może być poddana automatycznej konwersji do typu całkowitego.

Instrukcja switch c.d.

 Należy pamiętać, że w przypadku braku instrukcji break na końcu bloku instrukcji (po case), wykonanie przechodzi także do następnego przypadku case. Czasem takie działanie jest zamierzone, ale zwykle jest po prostu błędem. Jeśli zdecydujesz się na wykonanie instrukcji w kilku kolejnych przypadkach case, pamiętaj o umieszczeniu obok komentarza, który wyjaśni, że nie pominąłeś instrukcji break przypadkowo.

Instrukcja switch c.d.

 Instrukcja switch umożliwia rozgałęzienie programu (w zależności od wartości wyrażenia). Na początku wykonywania instrukcji następuje obliczenie wartości wyrażenia, gdy odpowiada ona którejś z wartości przypadku case, wykonanie programu przechodzi do tego właśnie przypadku. Wykonywanie instrukcji jest kontynuowane aż do końca ciała instrukcji switch lub do czasu napotkania instrukcji break.

```
//Przykład 10
   #include <stdio.h>
   #include <conio.h>
    int main()
5 ⊟ {
6
     int liczba;
     printf("podaj liczbe :");
     scanf("%d",&liczba);
     switch (liczba)
10 ⊟
11
             case 0:printf("\nliczba 0");
12
             case 1:printf("\nliczba 1");
             case 2:printf("\nliczba 2");
13
             default:printf("\nliczba > 2");
14
15
16
17
     getche();
18
     return 0;
19
```

```
//Przykład 10
   #include <stdio.h>
                                Czy wszystko zadziała tak
    #include <conio.h>
                               jak chcemy ????
    int main()
5 ⊟ {
     int liczba;
     printf("podaj liczbe :");
     scanf("%d",&liczba);
     switch (liczba)
10 ⊟
11
             case 0:printf("\nliczba 0");
             case 1:printf("\nliczba 1");
12
             case 2:printf("\nliczba 2");
13
14
             default:printf("\nliczba > 2");
15
16
17
     getche();
     return 0;
18
19
```

```
//Przykład 10
   #include <stdio.h>
                                Czy wszystko zadziała tak
   #include <conio.h>
                                jak chcemy ????
    int main()
5 □ {
     int liczba;
     printf("podaj liczbe :");
      scanf("%d",&liczba);
      switch (liczba)
10 ⊟
11
             case 0:printf("\nliczba 0");
12
             case 1:printf("\nliczba 1");
             case 2:printf("\nliczba 2");
13
             default:printf("\nliczba > 2");
14
15
                                        C:\Users\Tomek\Docur
16
                                        podaj liczbe :4
17
     getche();
                                        liczba > 2
      return 0;
18
19
```

```
//Przykład 10
   #include <stdio.h>
                                Czy wszystko zadziała tak
    #include <conio.h>
                                jak chcemy ????
    int main()
 5 ⊟ {
     int liczba;
      printf("podaj liczbe :");
      scanf("%d",&liczba);
      switch (liczba)
10 □
11
             case 0:printf("\nliczba 0");
12
             case 1:printf("\nliczba 1");
                                            C:\Users\Tomek\Docur
             case 2:printf("\nliczba 2");
13
                                            podaj liczbe :0
             default:printf("\nliczba > 2"
14
15
                                            liczba 0
16
                                            liczba 1
17
     getche();
                                            liczba 2
                                            liczba > 2
18
      return 0;
19
```

```
1 //Przykład 10
    #include <stdio.h>
    #include <comio.h>
    int main()
 5 ⊟ {
     int liczba;
 6
     printf("podaj liczbe :");
 8
     scanf("%d",&liczba);
                                 NIE ZAPOMNIJ O break !!!
     switch (liczba)
10 ⊟
             case 0:printf("\nliczba 0");break;
11
12
             case 1:printf("\nliczba 1");break; 
13
             case 2:printf("\nliczba 2");break;
             default:printf("\nliczba > 2");
14
15
16
                                             C:\Users\Tomek\Docur
17
     getche();
                                            podaj liczbe :0
     return 0;
18
19
                                            liczba 0
```

Petle w programie

- pętla for
- pętla while
- pętla do...while

Instrukcja pętli

Składnia instrukcji

```
for (początek pętli; koniec pętli; zmiana
  warunku)
{
   wyrażenie1;
   wyrażenie2;
}
```

Wykorzystywana jest do powtarzania wyrażeń znajdujących się w pętli określoną ilość razy.

Petle for

Składnia instrukcji for jest następująca:

```
for (inicjalizacja; test; akcja )
  instrukcja;
```

• Instrukcja inicjalizacja jest używana w celu zainicjalizowania stanu licznika lub innego przygotowania do wykonania pętli. Instrukcja test jest dowolnym wyrażeniem języka C/C++, które jest obliczane przed każdym wykonaniem zawartości pętli. Jeśli wyrażenie test ma wartość true, wykonywane jest ciało pętli, po czym wykonywana jest instrukcja akcja z nagłówka pętli (zwykle po prostu następuje inkrementacja zmiennej licznikowej).

for przykład (pll.c)- jaki wynik?

```
//Przykład 11
    #include <stdio.h>
     #include <conio.h>
     int main()
 6
         int a = 10;
         int i;
         for (i=0; i<5; i++)
             printf("\n a = %d",a++);
10
11
12
         getche();
13
         return 0;
14
```

for przykład (pll.c)- jaki wynik?

```
//Przykład 11
                         C:\Users\T... _
     #include <stdio.h
 3
     #include <conio.h
                              10
 4
      int main()
 6
         int a = 10;
         int i;
 8
         for (i=0; i<5
             printf("\
10
11
12
         getche();
13
         return 0;
14
```

Jeszcze jeden przykład ©

```
# include (Stalo.h)
                                                                      NICE TRY.
int main(void)
   int count;
   for (count = 1; count <= 500; count++)
      printf ("I will not throw paper dirplanes in class.");
   return 0;
MMDND 16-3
```

Puste instrukcje w pętli for

- Każdą z instrukcji w nagłówku pętli for można pominąć. W tym celu należy oznaczyć jej położenie średnikiem (;).
- Ponieważ w samym nagłówku pętli for można wykonać tak wiele pracy, więc czasem ciało pętli może już niczego nie robić. Dlatego pamiętaj o zastosowaniu instrukcji pustej (;) jako ciała funkcji. Średnik może zostać umieszczony w tej samej linii, co nagłówek pętli, ale wtedy łatwo go przeoczyć.

Instrukcje puste w pętli for (p12.c)

 Ponieważ ciało pętli nie wykonuje żadnych czynności, użyto w nim instrukcji pustej (;).

```
for (int i = 0; i<5; printf("\n i = %d",i++))
;</pre>
```

Pętle zagnieżdżone (p13.c)

- Pętle mogą być zagnieżdżone, tj. pętla może znajdować się w ciele innej pętli.
- Pętla wewnętrzna jest wykonywana wielokrotnie, przy każdym wykonaniu pętli zewnętrznej.

```
for (int i = 0; i<rows; i++)
{
  for (int j = 0; j<columns; j++)
     printf("\n %d,%d)",i,j);
}</pre>
```

Pętla while

 Pętla while (dopóki) powoduje powtarzanie zawartej w niej sekwencji instrukcji tak długo, jak długo zaczynające pętlę wyrażenie warunkowe pozostaje prawdziwe.

Instrukcja while

 Składnia instrukcji while jest następująca:

```
while ( warunek )
   instrukcja;
```

 warunek jest wyrażeniem języka C/C++, zaś instrukcja jest dowolną instrukcją lub blokiem instrukcji C/C++.

Opis instrukcji while (p14.c)

- Gdy wartością wyrażenia warunek jest true (prawda), wykonywana jest instrukcja, po czym następuje powrót do początku pętli i ponowne sprawdzenie warunku. Czynność ta powtarza się, dopóki warunek zwraca wartość true. Gdy wyrażenie warunek ma wartość false, działanie pętli while kończy się i program przechodzi do instrukcji następujących po pętli.
- Przykład:

```
// zliczanie do 10
int x = 0;
while (x < 10)
    printf("x=%d", x++);</pre>
```

Warunek while

 Warunek sprawdzany w pętli while może być złożony, tak jak każde poprawne wyrażenie języka C++. Może zawierać wyrażenia tworzone za pomocą operatorów logicznych && (I), || (LUB) oraz! (NIE).

continue oraz break (p14.c)

- Może się zdarzyć, że przed wykonaniem całego zestawu instrukcji w pętli zaistnieje konieczność powrócenia do jej początku. Służy do tego instrukcja continue (kontynuuj).
- Może zdarzyć się także, że zaistnieje konieczność wyjścia z pętli jeszcze przed spełnieniem warunku końca. Instrukcja break (przerwij) powoduje natychmiastowe wyjście z pętli i przejście wykonywania do następnych instrukcji programu.

(Zmodyfikować przykład 14)

Uwaga!!

 Instrukcje continue oraz break powinny być używane ostrożnie. Wraz z goto stanowią one dwie najbardziej niebezpieczne instrukcje języka (są one niebezpieczne z tych samych powodów co instrukcja goto). Programy zmieniające nagle kierunek działania są trudniejsze do zrozumienia, a używanie instrukcji continue i break według własnego uznania może uniemożliwić analizę nawet niewielkich pętli while.

Pętla do...while

- Pętla do...while (wykonuj...dopóki)
   wykonuje ciało pętli przed sprawdzeniem
   warunku i sprawia że instrukcje w pętli zostaną
   wykonane co najmniej raz.
- Istnieje możliwość, że ciało pętli while nigdy nie zostanie wykonane. Instrukcja while sprawdza swój warunek przed wykonaniem którejkolwiek z zawartych w niej instrukcji, a gdy ten warunek nie jest spełniony, całe ciało pętli jest pomijane.

Do...while – przykład (p15.c)

```
//Przykład 15
    #include <stdio.h>
    #include <conio.h>
    int main()
      int i=0;
      do{
 8
        printf("\n i = %d", i++);
 9
      }while (i<5);</pre>
      getche();
10
11
      return 0;
12
```

A teraz ... napisać program

 Mamy 3 sędziów: s1,s2,s3, oceniających zawodników. Zawodnik przechodzi do następnej rundy jeśli przynajmniej 2 z sędziów zagłosowało na "tak".